

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 22C/84/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125208189
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Greguš, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125208189.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v spore žalobcu: A. A. B., nar.: XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXXX XX D. E., v zast.: GK Legal s.r.o., IČO: 50 275 542, so sídlom Váhovce 797, 925 62 Váhovce, proti žalovanému: A. C. B., nar.: XX.XX.XXXX, bytom C. F. XXXX/XX, XXX XX G., o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu zamietá.
- II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Dňa 23.10.2025 bol Okresnému súdu Trnava doručený návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal zriadenia sudcovského záložného práva na nehnuteľnostiach, ktoré sú bližšie uvedené a definované v samotnom návrhu žalobcu. Súčasne žalobca uviedol, že žiada priznať nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100,00 %.

2. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnil žalobca tým, že uzavreli dňa 28.09.2022 písomnú zmluvu o úvere (ďalej ako: „Zmluva“) podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej ako „ObZ“). Žalobca sa zaviazal, že žalovanému poskytne (t.j. prenechá) peňažnú sumu vo výške 100.000,00 EUR a žalovaný sa zaviazal túto peňažnú sumu žalobcovi vrátiť najneskôr dňa 30.09.2025. Úver bol žalovanému poskytnutý dňa 29.9.2022. Splnenie záväzku žalovaného je zabezpečené uznaním dlhu vo forme notárskej zápisnice o priamej vykonateľnosti zo dňa 28.9.2022 (ďalej len: „Notárska zápisnica“) a ručiteľským vyhlásením spoločnosti Regal Burger s.r.o. (IČO: 47 581 930). Splatnosť istiny úveru nastala 30.09.2025, pričom ku dňu podania tohto návrhu nedošlo ani k čiastočnému k splateniu istiny úveru. Zmluvný úrok z úveru bol splatný mesačne, pričom žalovaný zmluvný úrok splácal mesačne s menším / väčším omeškaním. Žalovaný má viacero veriteľov so splatnými pohľadávkami, pričom medzi inými sú takýmito veriteľmi G. A. s pohľadávkou vo výške istiny 100.000,00 EUR plus príslušenstvo a H. A. vo s pohľadávkou vo výške istiny tiež 100.000,00 EUR, pričom dlhy Žalovaného voči týmto veriteľom sa tiež stali splatnými dňa 30.09.2025, čo žalovaný v tejto komunikácii potvrdzuje a ku dňu tohto podania neboli tieto dlhy žalovaným splnené. S uvedenými veriteľmi žalovaný taktiež nekomunikuje. Žalovaný sa zatajuje a odmieta so svojimi veriteľmi komunikovať.

3. Ku dňu podania tohto návrhu disponuje žalobca platným a vykonateľným exekučným titulom vo forme Notárskej zápisnice. Žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 17.10.2025, pričom toto exekučné konanie sa vedie pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 19Ek/2667/2025.

4. Žalobca uvádza, že si je vedomý toho, že disponuje ručiteľským vyhlásením spoločnosti Regal Burger, s.r.o., ktoré zabezpečuje pohľadávku žalobcu, avšak vymoženiu pohľadávky žalobcu od ručiteľa (ak k nemu vôbec dôjde) bude zrejme predchádzať zdĺhavé súdne konanie, ktoré sa vo svetle existencie Notárskej zápisnice ako exekučného titulu a jednoduchého preventívneho procesného nástroja akým

je zabezpečovacie opatrenie, javí ako nehospodárne a neúčelné, keďže pohľadávku žalobcu je možné vymôcť priamo od žalovaného bez ďalšieho zbytočného zaťaženia súdneho systému Slovenskej republiky aj s pomocou zabezpečovacieho opatrenia, ktorého sa žalobca týmto návrhom domáha. Ďalej existuje obava, že zdĺhavé súdne konanie voči ručiteľovi môže poskytnúť široký manévrovací priestor žalovanému (ako spoločníkovi a konateľovi ručiteľa) na vykonanie krokov smerujúcich k nemajetnosti a úpadku ručiteľa. Samotný hospodársky výsledok ručiteľa už klesol zo zisku 738.029,00 EUR v roku 2023 do straty 210.856,00 EUR v roku 2024.

5. Žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností, detskej liečebne, bytu a rodinného domu, ktoré sú bližšie uvedené v žalobe žalobcu. Detská liečebňa je predmetom záložného práva v prospech I. B., H. B., bytom C. F. XXXX/XX, G., nar. XX.XX.XXXX. Žalobca sa domnieva, že tento záložný veriteľ je blízkou osobou (E.) Žalovaného. V prípade, že tomu tak je (zhodné rodné priezvisko a adresa trvalého pobytu, podobný vek žalovaného a záložného veriteľa), nie je možné vylúčiť nebezpečenstvo špekulatívnych výkonov záložného práva za účelom zmeny vlastníka detskej liečebne. Byt je predmetom dvoch (2) záložných práv v prospech Tatra banky, a.s., Bratislava (IČO: 00 686 930), a to záložného práva zapísaného pod č. J./XXXX a pod. č. J./XXXX. Podľa verejne dostupných dát a online údajov katastra nie je rodinný dom predmetom žiadneho záložného práva. Avšak ide o veľmi starú stavbu s otáznou hodnotou a piatimi (5) ďalšími spoluvlastníkmi. Skutočnosť, že exekúcia by sa vzťahovala len na spoluvlastnícky podiel žalovaného, t.j. bez prospektu výlučného užívania, môže byť pre väčšinu potenciálnych záujemcov pri speňažovaní neatraktívna, čo znižuje cenu a tým aj potenciálny výnos pre žalobcu ako oprávneného z exekúcie. Vzhľadom na tieto skutočnosti je zrejmé, že aj prípadnou exekúciou spoluvlastníckeho podielu žalovaného na rodinnom dome veľmi pravdepodobne nedôjde k plnému uspokojeniu pohľadávky žalobcu.

6. Podľa verejne prístupného Notárskeho centrálného registra záložných práv je žalovaný záložným dlžníkom a záložcom nasledovného súboru práv: pohľadávky a iné práva na peňažné plnenia záložcu voči každej tretej osobe existujúce v okamihu registrácie záložného práva zriadeného záložnou zmluvou a/alebo vzniknuté v budúcnosti. V tabuľke v písomnom návrhu žalobca uviedol zoznam spoločností, v ktorých je žalovaný spoločníkom a pri ktorých by prichádzala do úvahy exekúcia predajom obchodného podielu. Podľa vedomostí Žalobcu, žiadna z týchto spoločností, okrem Regal Burger, s.r.o., nevykonáva systematickú podnikateľskú aktivitu. Väčšina spoločností, v ktorých má Žalovaný obchodný podiel, vykazuje vysokú zadlženosť, nízke alebo nulové výnosy, prípadne stratu. To výrazne znižuje hodnotu obchodných podielov ako predmetov exekúcie. Navyše, v prípade Regal Burger, s.r.o. je obchodný podiel zaťažený záložným právom, čo obmedzuje možnosti jeho speňaženia. Exekúcia obchodného podielu v týchto spoločnostiach je preto nevhodná – ide o nelikvidné aktíva s neistou hodnotou, ktoré nepredstavujú efektívny spôsob zabezpečenia pohľadávky.

7. Exekúcia obchodného podielu nie je vo všeobecnosti vhodným spôsobom exekúcie z dôvodu jeho nízkej likvidity, neznalosti podnikateľských a ekonomických pomerov spoločnosti a vysokej miery neistoty ohľadom jeho skutočnej hodnoty. V praxi kúpe obchodného podielu v spoločnosti, ktorá nie je verejne obchodovaná na burze cenných papierov, predchádza detailná finančná, právna a daňová previerka (tzv. due diligence), čo v prípadoch obchodných podielov Žalovaného prakticky nie je vykonateľné, čím sa trhovú hodnotu týchto obchodných podielov blíži k nule. Navyše v slovenských pomeroch je trhovú hodnotu malých firiem úzko prepojená na osoby spoločníkov a/alebo konateľov, čo znamená, že v prípade exekúcie takýchto obchodných podielov je ďalšia prevádzka a ekonomická existencia takýchto spoločností takmer nemysliteľná. Obchodný podiel v spoločnosti predstavuje špecifické právo, ktorého speňaženie formou dražby je značne komplikované a v praxi často neefektívne. Preto sa v praxi využíva len minimálne. Dražobný predaj takéhoto podielu je pre potenciálnych záujemcov rizikový, keďže ide o tzv. „mačku vo vreci“ – bez záruky prístupu k informáciám o hospodárení spoločnosti, jej záväzkoch, vnútorných vzťahoch či budúcich vyhlídkach. Navyše, nadobudnutie obchodného podielu v spoločnosti môže byť podmienené súhlasom ostatných spoločníkov alebo splnením ďalších podmienok podľa spoločenskej zmluvy, čo výrazne znižuje atraktivitu takéhoto podielu na trhu. V dôsledku vyššie uvedených skutočností je vysoko pravdepodobné, že k dražbe obchodných podielov žalovaného by vôbec nedošlo, resp. výťažok z dražby by bol neúmerne nízky a nepostačoval by na uspokojenie pohľadávky žalobcu.

8. Dôvodná obava, že prípadná exekúcia by mohla byť ohrozená je naplnená aj z dôvodu správania žalovaného, ktorý svoje záväzky neplní (pozri čl. I tohto podania vyššie), vyhyba sa akejkoľvek

komunikácii so žalobcom a inými veriteľmi a uspokojenie pohľadávok odďaľuje, čím okrem zmluvných povinností porušuje aj zásady poctivého obchodného styku. Hoci hodnota Nehnuteľností zrejme prevyšuje hodnotu pohľadávky žalobcu, avšak tu je potrebné zohľadniť skutočnosť, že Nehnuteľnosti žalovaného sú už zatažené záložným právom, ktoré objektívne znižujú ceny Nehnuteľností (zhodne: uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 9.2.2021, sp. Zn. 32Cob/1/2020). K zostatkovým hodnotám úverov/závazkov zabezpečených týmito záložnými právami sa žalobca z objektívnych dôvodov vyjadriť nevie. Žalobca má za to, že výška pohľadávky vo výške istiny 100.000,00 EUR plus príslušenstvo je proporcionálne dostatočne vysokou finančnou pohľadávkou odôvodňujúcou nariadenie navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia, čím sa preventívne zabezpečí, aby sa nesťažila alebo úplne neznemožnila vymožiteľnosť pohľadávky žalobcu pri rešpektovaní zásady primeranosti zásahov do majetkových pomerov žalovaného; pričom v žiadnom prípade nevznikne zjavný nepomer z hľadiska rozsahu zabezpečenia. Vzhľadom na výšku pohľadávky žalobcu a existujúce ťarchy na nehnuteľnostiach, ktorými má byť zabezpečená pohľadávka žalobcu, nebude žalovaný týmto zabezpečovacím opatrením neprímerane znevýhodnený a nezasiahne sa do práv žiadnych tretích osôb. Navyše, zabezpečovacie opatrenie a zásah do práv žalovanej nastúpi až samotnou exekúciou. Navrhované zabezpečovacie opatrenie preto nepredstavuje materiálny zásah do práv žalovaného - neobmedzuje ho ani v užívaní, ani v nakladaní s nehnuteľnosťami, ku ktorým sa navrhuje zriadenie sudcovského záložného práva (zhodne: uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.02.2021, sp. Zn. 32Cob/1/2020).

9. Žalobca má za to, že daný prípad je potrebné vnímať v takých širších súvislostiach. Hoci žalobca už disponuje vykonateľným exekučným titulom a podal návrh na vykonanie exekúcie, je potrebné zohľadniť štruktúru a právny stav majetku žalovaného, jeho správanie a taktiež skutočnosť, že podľa Exekučného poriadku sa samotný exekučný proces (napr. s prihladnutím na doručovanie upovedomenia o začatí exekúcie fyzickej osobe) môže reálne začať až po uplynutí niekoľkých mesiacov. Vzhľadom na už podaný návrh na vykonanie exekúcie je preto hrozba zmarenej exekúcie bezprostredná. V tomto medziobdobí existuje reálne riziko, že žalovaný podnikne právne alebo faktické kroky smerujúce k zmareniu budúcej exekúcie, najmä prevodom alebo zatajením majetku. Navrhované zabezpečovacie opatrenie je preto opodstatnené nielen ako preventívny nástroj proti takémuto konaniu žalovaného, ale aj ako prostriedok na predchádzanie ďalším zbytočným a nehospodárnym súdnym konaniam, napríklad vo forme návrhov na odporovanie právnym úkonom, ktoré by boli následne nevyhnutné (ale neefektívne) na ochranu práv žalobcu.

10. Podľa § 343 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len: „Civilný sporový poriadok“), platí, že: „zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.“

11. Podľa § 343 ods. 2 Civilného sporového poriadku platí, že: „záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.“

12. Podľa § 343 ods. 3 Civilného sporového poriadku platí, že: „výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.“

13. Podľa § 344 Civilného sporového poriadku platí, že: „ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.“

14. Zabezpečovacie opatrenie je vo svojej podstate inštitútom civilného sporového procesu, ktorý povoľuje súdnym rozhodnutím zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Tento inštitút má posilniť postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho peňažnej pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania, v priebehu konania ale aj po jeho skončení. Zákon určuje nasledovné predpoklady na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia:

- a) zabezpečovacie opatrenie možno zriadiť len na návrh;
- b) spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty;
- c) zabezpečenie peňažnej pohľadávky;
- d) existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

15. Spôsobilý predmet záložného práva je vymedzený v § 151d ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, že záloh môže byť vec, právo, iná majetková hodnota, by ta nebytový priestor, ktoré sú prevoditeľné, ak zákon neustanovuje inak. Záloh môže byť aj súbor vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, podnik alebo časť podniku, alebo iná hromadná vec. Spôsobilým predmetom záložného práva je tak konkrétna hnutelná alebo nehnuteľná vec, byt alebo nebytový priestor, ale aj spoluvlastnícky podiel, za predpokladu ich prevoditeľnosti. Samotný výkon záložného práva môže nastať až po tom, čo bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím (§ 343 ods. 3 Civilného sporového poriadku). Zabezpečovacie opatrenie môže slúžiť len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky, ktorá môže vzniknúť na základe rôznych právnych titulov. Takáto pohľadávka musí byť v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia špecifikovaná tak, aby bol možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, nemôžu byť splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

16. Z charakteru zabezpečovacieho opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o potrebe jeho nariadenia. Všeobecný súd zabezpečovacím opatrením dočasne a predbežne upravuje pomery strán sporu, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania takéhoto opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje (bližšie pozri: uznesenie Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 741/2017-20 zo dňa 20. 12. 2017). Žalobcom navrhované zabezpečovacie opatrenie sleduje zaistenie budúcej exekúcie voči žalovanému. Okrem existencie nároku musí však žalobca osvedčiť i to, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom nebezpečie zmarenia exekúcie musí byť reálne a musí hroziť bezprostredne. Existencia dlhu ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Medzi skutočnosti, ktoré osvedčujú opodstatnenosť obavy, že exekúcia bude zmarená, patrí predovšetkým také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obo 144/97, zverejnené pod č. R 20/1998). Zabezpečovacie opatrenie ako inštitút procesného práva plní predovšetkým úlohu rýchleho a pružného riešenia situácie, ktorá neznesie odklad. Pre osvedčenie tvrdenej obavy ohľadom hroziacej ujmy je potrebné zo strany žalobcu uviesť také konkrétne správanie žalovaného, výsledkom ktorého je alebo môže byť poškodenie záujmov žalobcu. Naliehavosť pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je potom daná, prípadne osvedčená takým konkrétnym správaním a konaním žalovaného, ktoré je zamerané na realizáciu úkonov bezprostredne a priamo spôsobujúcich negatívny zásah do práva, ktorému žalobca žiada priznať ochranu (viď uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/41/2023 z 17.07.2023). Zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia. Nebude možné zasiahnuť do majetkových práv subjektu, hoci len zriadením záložného práva v prípade, ak základ nároku nie je minimálne osvedčený.

17. Rovnako musí súd skúmať princíp proporcionality, teda či zabezpečovacie opatrenie neobmedzí povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Z hľadiska zabezpečenia tak nesmie vzniknúť celkom zjavný nepomer.

18. Súd vykonal dokazovanie prostredníctvom listín v spise v zmysle § 204 Civilného sporového poriadku za účelom ustálenia si skutkového stavu. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 28.09.2022 písomnú Zmluvu. Žalobca sa zaviazal, že žalovanému poskytne (t.j. prenechá) peňažnú sumu vo výške 100.000,00 EUR a žalovaný sa zaviazal túto peňažnú sumu žalobcovi vrátiť najneskôr dňa 30.09.2025. Úver bol žalovanému poskytnutý dňa 29.9.2022. Splnenie záväzku žalovaného je zabezpečené uznaním dlhu vo forme Notárskej zápisnice zo dňa 28.9.2022 a ručiteľským vyhlásením spoločnosti Regal Burger s.r.o. (IČO: 47 581 930). Splatnosť istiny úveru nastala 30.09.2025, pričom ku dňu podania tohto návrhu nedošlo ani k čiastočnému k splateniu istiny úveru. Uvedené mal súd za preukázané predložením Zmluvy, Notárskej zápisnice ako aj ručiteľským vyhlásením. Žalobca platným a vykonateľným exekučným titulom vo forme Notárskej zápisnice. Žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 17.10.2025, pričom toto exekučné konanie sa vedie pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 19Ek/2667/2025. Žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností, detskej liečebne, bytu a rodinného domu, ktoré sú bližšie uvedené v žalobe žalobcu. Uvedené mal súd za preukázané nahliadnutím do príslušných listov vlastníctva. Žalovaný je spoločníkom vo viacerých obchodných

spoločnostiach, a to: K., E., L.: XX XXX XXX so sídlom M. XXX/XX, D.; K. L., E., L.: XX XXX XXX, so sídlom M. XXX/XX, D.; H. L., E., L.: XX XXX XXX, so sídlom M. XXX/XX, D.; N. D., E., L.: XX XXX XXX, so sídlom M. XXX/XX, D.; I. L., E., L.: XX XXX XXX, XXX/XX, D. a v obchodnej spoločnosti D., E., L.: XX XXX XXX, E. sídlom M. XXX/XX, D.. Uvedené mal súd za preukázané nahliadnutím do Obchodného registra. Z úradného výpisu z Notárskeho centrálného registra záložných práv súd mal za preukázané, že žalovaný je záložným dlžníkom ako aj záložcom voči veriteľovi: B. G. na základe dohody o spoločnom postupe s najvyššou výškou pohľadávky 1.500.000,00 EUR. Žalovaný žalobcovi pohľadávku nezaplátil.

19. Po podrobnej a hĺbkovej právnej a skutkovej analýze návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd dospel k právnomu záveru, že návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je možné vyhovieť a to z nasledujúcich nižšie uvedených dôvodov. Návrhu žalobcu nie je možné vyhovieť preto, pretože súdu nepreukázal, ako má byť prípadná exekúcia na majetok žalovaného ohrozená a súčasne neuviedol súdu rozhodujúce skutočnosti pre posúdenie proporcionality spočívajúce v približnej cene nehnuteľností vo vlastníctve žalovaného, v dôsledku čoho súd nemal za preukázané, že navrhované zabezpečovacie opatrenie v navrhovanom rozsahu spĺňa charakter proporcionality.

20. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 6 M Cdo 5/2012 zo dňa 28.11.2012 platí, že: „za pojem osvedčovanie nie je možné považovať dokazovanie v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (pozn. súdu: aj zabezpečovacieho opatrenia). Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné.“

21. Podľa uznesenia Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 23Co/146/2018 zo dňa 03.08.2018 platí, že: „hodnoverné osvedčenie nároku však musí viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti úspešnosti strany v následnom konaní o žalobe, je v danom prípade vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia.“

22. V danom prípade mal súd za preukázané, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému je vykonateľná na základe Notárskej zápisnice, ktorá v sebe obsahuje doložku vykonateľnosti bez potreby priznania pohľadávky v súdnom konaní. Súd mal za preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili Zmluvu, pričom samotný dlh žalovaného bol pretavený v Notárskej zápisnici s doložkou vykonateľnosti. Súd mal za preukázané, že pohľadávka žalobcu je po termíne splatnosti. Z uvedeného dôvodu súd dospel k čiastočnému právnomu záveru, že žalobca súdu osvedčil existenciu pohľadávky voči žalovanému, ktorá mala byť zabezpečená zriadením sudcovského záložného práva. V ďalšej časti súd pristúpil ku skúmaniu, či existuje obava, že exekúcia bude ohrozená v zmysle § 343 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

23. Žalobca k obave z ohrozenia exekúcie súdu najmä uviedol, že žalovaný je zadlžený, neplní svoje zmluvné záväzky, nekomunikuje a nepodniká žiadne úkony na odvrátenie stavu, v ktorom sa nachádza, a teda nekoná s odbornou starostlivosťou. Vzhľadom na pluralitu veriteľov žalovaného, štruktúru majetku a správanie žalovaného existuje dôvodná obava, že žalovaný sa v čoskoro zbaví, resp. bude nútený sa zbaviť majetku, čo môže významne ovplyvniť vymožitelnosť pohľadávky žalobcu. Dôvodná obava, že prípadná exekúcia by mohla byť ohrozená je naplnená aj z dôvodu správania žalovaného, ktorý svoje záväzky neplní (pozri čl. I tohto podania vyššie), vyhýba sa akejkolvek komunikácii so žalobcom a inými veriteľmi a uspokojenie pohľadávok odďaľuje, čím okrem zmluvných povinností porušuje aj zásady poctivého obchodného styku. Hoci žalobca už disponuje vykonateľným exekučným titulom a podal návrh na vykonanie exekúcie, je potrebné zohľadniť štruktúru a právny stav majetku žalovaného, jeho správanie a taktiež skutočnosť, že podľa Exekučného poriadku sa samotný exekučný proces (napr. s prihliadnutím na doručovanie upovedomenia o začatí exekúcie fyzickej osobe) môže reálne začať až po uplynutí niekoľkých mesiacov. Vzhľadom na už podaný návrh na vykonanie exekúcie je preto hrozba zmarenej exekúcie bezprostredná.

24. Ku prípadnej exekúcii rodinného domu žalobcu súdu uviedol najmä, že rodinný dom predmetom žiadneho záložného práva. Avšak ide o veľmi starú stavbu s otáznou hodnotou a piatimi ďalšími spoluvlastníkmi. Skutočnosť, že exekúcia by sa vzťahovala len na spoluvlastnícky podiel žalovaného, t.j. bez prospektu výlučného užívania, môže byť pre väčšinu potenciálnych záujemcov pri speňažovaní

neatraktívna, čo znižuje cenu a tým aj potenciálny výnos pre žalobcu ako oprávneného z exekúcie. Vzhľadom na tieto skutočnosti je zrejmé, že aj prípadnou exekúciou spoluvlastníckeho podielu žalovaného na rodinnom dome veľmi pravdepodobne nedôjde k plnému uspokojeniu pohľadávky žalobcu.

25. Ku prípadnej exekúcii obchodného podielu žalobcu súdu uviedol najmä, že exekúcia obchodného podielu nie je vo všeobecnosti vhodným spôsobom exekúcie z dôvodu jeho nízkej likvidity, neznalosti podnikateľských a ekonomických pomerov spoločnosti a vysokej miery neistoty ohľadom jeho skutočnej hodnoty. V praxi kúpe obchodného podielu v spoločnosti, ktorá nie je verejne obchodovaná na burze cenných papierov, predchádza detailná finančná, právna a daňová previerka (tzv. due diligence), čo v prípadoch obchodných podielov Žalovaného prakticky nie je vykonateľné, čím sa trhovú hodnotu týchto obchodných podielov blíži k nule. Navyše v slovenských pomeroch je trhovú hodnotu malých firiem úzko prepojená na osoby spoločníkov a/alebo konateľov, čo znamená, že v prípade exekúcie takýchto obchodných podielov je ďalšia prevádzka a ekonomická existencia takýchto spoločností takmer nemysliteľná. Obchodný podiel v spoločnosti predstavuje špecifické právo, ktorého speňaženie formou dražby je značne komplikované a v praxi často neefektívne. Preto sa v praxi využíva len minimálne. Dražobný predaj takéhoto podielu je pre potenciálnych záujemcov rizikový, keďže ide o tzv. „mačku vo vreci“ – bez záruky prístupu k informáciám o hospodárení spoločnosti, jej záväzkoch, vnútorných vzťahoch či budúcich vyhlídkach. Navyše, nadobudnutie obchodného podielu v spoločnosti môže byť podmienené súhlasom ostatných spoločníkov alebo splnením ďalších podmienok podľa spoločenskej zmluvy, čo výrazne znižuje atraktivitu takéhoto podielu na trhu. V dôsledku vyššie uvedených skutočností je vysoko pravdepodobné, že k dražbe obchodných podielov žalovaného by vôbec nedošlo, resp. výťažok z dražby by bol neúmerne nízky a nepostačoval by na uspokojenie pohľadávky žalobcu.

26. Po analýze dôvodov odôvodňujúcich obavu, že prípadná exekúcia bude ohrozená, súd dospel k čiastočnému záveru, že žalobcom uvádzané dôvody ohrozenia exekúcie sú právne irelevantné a hypotetické, ktoré nemajú svoj pôvod v obave, že exekúcia bude ohrozená, ale v tom, že pohľadávka žalobcu nemusí byť v rámci exekučného konania čiastočne alebo plne uhradená.

27. Podľa § 167 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len: „Exekučný poriadok“) platí, že: „na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností sa zriadi exekučné záložné právo zexekvovaním nehnuteľnosti zápisom zriadenia exekučného záložného práva do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov. V katastri nehnuteľností sa zapíše, že nehnuteľnosť sa zexekvováva pre vymáhanú pohľadávku. Exekučné záložné právo na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností možno zriadiť len na návrh oprávneného; súhlas záložného veriteľa so zriadením exekučného záložného práva nie je potrebný.“

28. Podľa § 169 Exekučného poriadku platí, že: „pre pohľadávky, pre ktoré bolo zriadené exekučné záložné právo, možno vykonať exekúciu predajom nehnuteľnosti priamo aj proti neskoršiemu nadobúdateľovi nehnuteľnosti.“

29. Podľa § 170 Exekučného poriadku platí, že: „exekučné záložné právo možno zriadiť, len ak sa preukázalo, že nehnuteľnosť je vo vlastníctve povinného.“

30. Je nespornou skutočnosťou, že exekučné konanie voči žalovanému sa vedie pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 19Ek/2667/2025. Okresnému súdu Trnava nie je známe, prečo by súdny exekútor v rámci exekučného konania nemohol na predmetné nehnuteľnosti v návrhu žalobcu zriadiť exekučné záložné právo postupom podľa § 167 a nasl. Exekučného poriadku. Súčasne žalobca súdu rovnako tak neuviedol žiadne relevantné právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali to, že súdny exekútor by nemohol na predmetné nehnuteľnosti zriadiť exekučné záložné právo, v dôsledku čoho by vznikla dôvodná obava, že exekúcia predajom nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností by bola ohrozená. V návrhu žalobcu súd identifikoval pasáže, kedy žalobca súdu uvádza výhody a nevýhody speňaženia konkrétnej nehnuteľnosti vzhľadom na charakter a stavbu nehnuteľnosti, počet záložných práv a podobne. Nikde v texte návrhu žalobcu sa však nenachádza právne zdôvodnenie, prečo súdny exekútor nemôže, resp. by nemohol na predmetných nehnuteľnostiach zriadiť exekučné záložné právo, ktoré by neskôr mohol podľa pravidiel Exekučného poriadku vykonať. Súd zvyrazňuje, že poradie takto zriadeného exekučného záložného práva a prípadné pomerné uspokojenie žalobcu nepredstavuje skutočnosť, pre ktorú by bola exekúcia predajom nehnuteľnosti ohrozená.

31. Podľa § 113b ods. 1 Exekučného poriadku platí, že: „exekúciou možno postihnúť aj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti.“

32. Vo vzťahu k obchodným podielom žalovaného súd uvádza, že opätovne skutková a právna argumentácia žalobcu nesmeruje k právnej analýze, prečo by bola exekúcia predajom obchodného podielu ohrozená.

33. Podľa § 113b ods. 5 Exekučného poriadku platí, že: „doručením exekučného príkazu zaniká účasť povinného v obchodnej spoločnosti, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Ak tak ustanovuje osobitný predpis, obchodná spoločnosť sa doručením exekučného príkazu zrušuje.“

34. Z pravidiel vyplývajúcich pre exekúcie na obchodný podiel v obchodnej spoločnosti vyplývajú pomerne silné oprávnenia súdneho exekútora, na základe ktorých môže dôjsť k speňaženiu hodnoty obchodného podielu. Súd k právnej argumentácii žalobcu uvádza, že nevykonávanie systematickej podnikateľskej činnosti v súčasnosti v žiadnom prípade nehovorí nič o tom, akú hodnotu má obchodný podiel v obchodnej spoločnosti. Vykazovanie dlhov alebo straty nie je rozhodujúcim indikátorom na stanovenie hodnoty obchodného podielu. Hodnota obchodného podielu sa nestanovuje len vzhľadom údaje vyplývajúce z obchodného registra, ako napríklad základné imanie alebo rozsah splatenia. Súčasťou obchodného podielu alebo hodnoty obchodnej spoločnosti môžu byť ochranné známky alebo iné predmety nehmotného duševného vlastníctva, ktoré podstatným spôsobom zvyšujú hodnotu obchodného podielu. Skutočnosť, že obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Regal Burger, s.r.o. je zaťažený záložným právom v prospech bankovej inštitúcie neznamená, že exekúcia bude ohrozená. Žalobca jednoducho medzi sebou pospájal skutkový stav s nesprávnym právnym následkom. Uvedená skutočnosť podľa právneho názoru znamená len to, že pohľadávka žalobcu môže byť uspokojená ako ďalšia v poradí, ale nie to, že exekúcia predajom obchodného podielu je ohrozená. Ďalšie tvrdenie žalobcu v podobe: „exekúcia obchodného podielu v týchto spoločnostiach je preto nevhodná, pretože ide o nelikvidné aktíva s neistou hodnotou, ktoré nepredstavujú efektívny spôsob zabezpečenia pohľadávky.“ len podčiarkuje vyššie uvedené zo strany súdu. Vo svojej podstate sa vo všeobecnosti možno s tvrdením žalobcu stotožniť, ale v žiadnom prípade uvedené neznamená, že exekúcia predajom obchodného podielu v zmysle § 113b ods. 1 a nasl. Exekučného poriadku bude ohrozená. Ďalej tvrdené skutočnosti žalobcu: „exekúcia obchodného podielu nie je vo všeobecnosti vhodným spôsobom exekúcie z dôvodu jeho nízkej likvidity, neznalosti podnikateľských a ekonomických pomerov spoločnosti a vysokej miery neistoty ohľadom jeho skutočnej hodnoty. V praxi kúpe obchodného podielu v spoločnosti, ktorá nie je verejne obchodovaná na burze cenných papierov, predchádza detailná finančná, právna a daňová preverka (tzv. due diligence), čo v prípadoch obchodných podielov Žalovaného prakticky nie je vykonateľné...“ je skutočne právne irelevantné, pretože vo svojej podstate predstavuje skutočnosti odôvodňujúce iný spôsob výkonu exekúcie, ale nie, že exekúcia týmto spôsobom bude ohrozená.

35. Ďalej žalobca súdu neuviedol rozhodujúce skutočnosti ohľadom aktív žalovaného v podobe finančných prostriedkov. Žalobca na žiadnom mieste svojho návrhu totiž neuviedol, že žalovaný nedisponuje dostatočnými finančnými prostriedkami. Súd si uvedené tvrdenie nemôže v žiadnom prípade domyslieť. V danom prípade však súd uvádza, že žalobcovi by nepostačilo pred súdom tvrdiť, že žalovaný nemá dostatok finančných prostriedkov na účte v banke, pretože voči žalovanému aktuálne prebieha exekučné konanie a zo správ súdneho exekútora by žalobca vedel súdu preukázať pozitívnu alebo negatívnu lustráciu stavu účtu / účtov v slovenských bankách. Skutočnosť, že žalovaný nezaplatil v lehote splatnosti pohľadávku žalobcovi ešte automaticky neznamená, že prípadná exekúcia prikázaním pohľadávky z účtu v banke by bola exekúcia neúspešná. Uvedené bolo potrebné pred súdom v návrhu minimálne tvrdiť a v tomto prípade aj preukázať, pretože žalobca danú možnosť mal. Podľa právneho názoru súdu je tvrdenie žalobcu ohľadom dlhšieho časového obdobia od návrhu na začatie exekúcie až po výkon exekúcie právne irelevantné. Žalobca v postavení veriteľa musí rešpektovať zákonom stanovený proces aj lehoty uvedené v Exekučnom poriadku a pokiaľ je žalobca toho názoru, že sa jedná o relatívne dlhý časový úsek, uvedené nepredstavuje bez ďalšieho dôvod, pre ktorý by mohla byť exekúcia ohrozená.

36. Žalobca vo svojom návrhu na viacerých miestach zdôrazňuje súdu, že návrh žalobcu je potrebné brať v širších kontextoch aj napriek podanému návrhu na vykonanie exekúcie a ručiteľskému záväzku.

K širším kontextom má byť správanie žalovaného, neodpisovanie na správy a odmlčanie sa a viacerí dlžníci. Súd žalobcovi uvádza, že uvedené nie je možné chápať ako širší kontext vnímania obavy, že exekúcia bude ohrozená. Uvedené predstavuje skutočnosť v postoji žalovaného voči svojim veriteľom. Uvedené nepredstavuje širšie chápanie pojmu „ohrozený výkon exekúcie“ alebo ohrozené uspokojenie pohľadávky žalobcu tým, že jej uspokojenie bude vo finále zmarené. Súčasne žalobca súdu neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali systematické konanie žalobcu za účelom zbavenia sa majetku. Žalobca v tejto súvislosti neuviedol súdu ani žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by predstavovali čo i len indicie, že žalovaný sa chystá zbaviť svojho majetku. V Obchodnom registri pri svojich obchodných podieloch neboli vykonané zmeny, v katastri nehnuteľnosti nie sú vyznačené žiadne plomby a pod. Vydanie dlhopisov pri obchodnej spoločnosti Regal Burger v Českej republike sa netýka subjektu žalovaného.

37. Rovnako tak nemenej podstatnou skutočnosťou je, že žalobcova pohľadávka je zabezpečená ručiteľským vyhlásením v prospech obchodnej spoločnosti Regal Burger, s.r.o.. Uvedené znamená to, že úlohou žalobcu bolo v návrhu minimálne osvedčiť skutočnosť, že existuje reálna obava z toho, že pohľadávka žalobcu nebude uspokojená v exekúcii vedenej voči ručiteľovi, pokiaľ na výzvu žalobcu ako veriteľa nezaplatí za pohľadávku žalovaného ako dlžníka. Súd upriamuje pozornosť na znenie § 343 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ktorý neupravuje subjekt, pri ktorom musí byť obava, že exekúcia bude ohrozená. V aplikačnej praxi sa jedná primárne o dlžníka veriteľa, pričom nie je vylúčené, že to bude napríklad aj ručiteľ. Pokiaľ je pohľadávka zabezpečená platným ručiteľským záväzkom, existencia obavy o ohrozenie výkonu exekúcie musí existovať tak u dlžníka ako aj u ručiteľa. Pokiaľ by mohla byť pohľadávka žalobcu uspokojená od ručiteľa, nemožno podľa právneho názoru súdu hovoriť o reálnej obave z nezaplatenia pohľadávky žalobcu z majetku ručiteľa.

38. Podľa § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že: „ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nespľnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.“

39. Žalobca súdu neuviedol, či ručiteľa písomne vyzval na úhradu svojej pohľadávky. Jeho povinnosť vzniká momentom vyzvania veriteľa na zaplatenie dlhu za dlžníka. Ak žalobca nevyzval na zaplatenie dlhu ručiteľa, nemôže v žiadnom prípade pred súdom tvrdiť, že existuje reálna obava, že exekúcia na majetok ručiteľa bude ohrozená a tým pádom aj uhradenie jeho pohľadávky voči dlžníkovi, pretože samotnému ručiteľovi ešte povinnosť zaplatiť dlh za dlžníka ani len v zmysle § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka nevznikla. Žalobca súdu len uviedol, že je si vedomý toho, že pohľadávka je zabezpečená ručiteľským záväzkom a je potrebné sa na danú vec pozerieť v širšom kontexte, avšak súdu neuviedol podstatné a rozhodujúce skutočnosti v zmysle § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Konajúci súd žalobcovi uvádza, že jeho tvrdenia ohľadom nezaťažovania súdneho systému Slovenskej republiky sú skutočne právne irelevantné a dokonca hypotetické najmä v otázke zdĺhavého súdneho procesu, pretože žalobca v skutočnosti nevie predpokladať, či napríklad ručiteľ v právnom postavení žalovaného využije alebo nevyužije prostriedky procesnej obrany pred súdom alebo napríklad uzná žalobcov nárok pred súdom a podobne. Z uvedeného dôvodu súd tieto tvrdenia žalobcu nemohol zobrať v úvahu pri rozhodovaní o návrhu žalobcu.

40. V ďalšej časti sa súd zameril na skúmanie proporcionality medzi žiadaným návrhom žalobcu v kontexte hodnoty pohľadávky žalobcu a ceny nehnuteľností. Samotný žalobca súdu uviedol, že je si vedomý toho, že hodnota nehnuteľností ďaleko prevyšuje hodnotu pohľadávky žalobcu, ale opäť poukázal na širší kontext žiadaného návrhu v tom zmysle, že na nehnuteľnostiach viaznu už záložného práva tretích osôb a otázkou je skutočné uspokojenie pohľadávky veriteľa v materiálnom slova zmysle. Súd uvádza, že v samotnom návrhu žalobcu absentuje aspoň približný údaj o cene daných nehnuteľností, preto súd nedokáže posúdiť primeranosť návrhu žalobcu. Súd si nemôže domyslieť odhad ceny nehnuteľností a ani nemôže ustanoviť znalca pre stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností. Bolo úlohou žalobcu, aby súdu uviedol svoj odhad ceny nehnuteľností tak, aby súd mohol posúdiť primeranosť jeho návrhu. Pokiaľ žalobca sám v návrhu bez ďalšieho tvrdí, že hodnota nehnuteľností prevyšuje hodnotu pohľadávky žalobcu, tak bez ďalšieho je jeho návrh neproporcionálny.

41. Odhliadnuc od tejto skutočnosti súd vzhľadom na vyššie uvedené nedostatky nemohol návrhu žalobcu ani v časti vyhovieť a vo zvyšnej časti zamietnuť, pretože sa v ňom nachádzali vyššie uvedené právne nedostatky, ktoré odôvodňujú zamietnutie návrhu žalobcu ako celku bez ohľadu na problematiku proporcionality. Súd sa skutočne zamyslel aj nad čiastočným vyhovením a čiastočným zamietnutím

návrhu žalobcu, avšak po vyhodnotení vyššie uvedených právnych nedostatkov návrhu, najmä v podobe absencie rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa ručiteľského záväzku, uvedené skutočne nebolo možné, pretože vyššie uvedené právne nedostatky predstavujú také závažné právne nedostatky, pre ktoré je potrebné návrh žalobcu zamietnuť ako celok.

42. Na základe vyššie uvedenej skutkovej a právnej analýzy návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd dospel k právnomu záveru, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v podobe zriadenia sudcovského záložného práva na nehnuteľnostiach. Žalobca súdu neosvedčil také rozhodujúce skutočnosti, ktoré by mali za právny následok ohrozenie výkonu exekúcie na majetok žalovaného, resp. ručiteľa. Súčasne podľa právneho názoru súdu by takto koncipované zabezpečovacie opatrenie neprešlo testom proporcionality, pretože by došlo k vážnemu zásahu do dispozičných práv vlastníka nehnuteľnosti nad primeraný rozsah stanovený výškou pohľadávky žalobcu voči súhrnnej (neznámej) všeobecnej hodnote nehnuteľností, ktorú sám žalobca odhadol na prevyšujú nad jeho pohľadávkou. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku č. I. tohto uznesenia. Následne sa súd zamerlal na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania.

43. Podľa § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (2).

44. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. K rozhodnutiu o náhrade trov konania o neodkladnom opatrení súd uvádza, že Civilný sporový poriadok neobsahuje samostatné ustanovenie, ktoré by upravovalo náhradu trov konania v súvislosti s neodkladnými opatreniami. Súd preto analogicky na základe článku 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku použil ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ktoré je v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku potrebné vykladať tak, že takýmto rozhodnutím nemusí byť iba rozhodnutie vo veci samej. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia teoreticky môže byť tiež konečným v konaní, ak by nebola vo veci podaná žaloba, prípadne by žaloba podaná vo veci samej bola vzatá späť. Ďalej súd poukazuje na to, že výsledok konania o nariadenie neodkladného opatrenia nezávisí od výsledku konania vo veci samej. Keďže konanie o nariadenie neodkladného opatrenia môže byť samostatným konaním, so samostatným návrhom, a toto konanie samostatne končí nariadením neodkladného opatrenia, súd mal za to, že s poukazom na § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku je povinnosťou súdu rozhodnúť o náhrade trov tohto konania v tomto uznesení. Podporne súd poukazuje napr. na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/52/2017 zo dňa 02.05.2017 a rozhodnutie sp.zn. 19Co/27/2017 zo dňa 13.04.2017.

46. O nároku na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení rozhodol súd potom podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keď žalovaný bol v konaní 100,00 % úspešný, z čoho by vyplýval jeho nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v plnom rozsahu. Keďže však žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, pričom takúto situáciu Civilný sporový poriadok vyslovene neupravuje, súd vo výroku II. s poukazom na ustanovenie čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku upravujúceho princíp racionálneho zákonodarcu žalovanému nárok na náhradu trov tohto konania nepriznal.

47. Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 357 písm. d) a m) Civilného sporového poriadku).

Odvolať môže strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).